

[Aksel Larsen.]

sagt, at jeg havde noget særligt Kald, men jeg har vel den Ret som valgt Medlem af Rigsdagen at fremdrage enhver Sag, jeg ønsker at forelægge Folketinget, og denne Ret har jeg benyttet mig af. Hvorfor vil man forsøge at bestride denne Ret? Hvad angaar Forholdet til de arbejdsløse, vil jeg nu alligevel have Lov at hævde, at jeg er ikke uden Forbindelse med dem. Jeg er meget vel klar over, at det er de københavnske arbejdsløse, der i sin Tid, i 1932, har valgt mig herind, det var deres Stemmer, jeg fik. Jeg ved, at det var en Følge af, at jeg var Formand for de arbejdsløses Fællesudvalg i 1931 og til Dels i 1932. Saa kan man diskutere, om det giver mig større eller mindre Forpligtelse. Jeg føler i hvert Fald en Forpligtelse, men jeg vil ikke dermed sige, at jeg vilde have følt denne Forpligtelse mindre, hvis jeg ikke havde staaet i den særlige Stilling til de arbejdsløse, som jeg fortsat mener er dem, der ved deres Stemmer første Gang sendte mig herind. Under alle Omstændigheder giver det mig en vis Ret til at tale med om Tingene.

Dernæst vil jeg sige, at de Synspunkter, jeg paa mit Partis Vegne har gjort mig til Talsmand for vedrørende de arbejdsløse gennem hele denne Vinter, har vundet en endogsaa meget stor Tilslutning ud over Landet. Vi havde ved tidligere Lejlighed en Diskussion med Socialministeren om disse Spørgsmaal, og han hævdede haanende, at der var kun 13 Fagforeninger, der havde tilsluttet sig vore Synspunkter og indsendt Resolutioner til den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe. Tallet er forkert; hvor mange det er, kan jeg ikke udtale mig om, for der er sendt saadanne til den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe, som vi ikke har set, men vi har modtaget ca. 30, der er stilet til begge Partierne, og jeg har gjort Medlemstallet op i de paagældende Organisationer, og det er 33 000. Det er da ikke nogen helt ringe Klat, naar man tager Forholdene i Betragtning og erindrer, at Socialdemokratiets hele Magt og Indflydelse har været organiseret for at forhindre Fagforeningerne i at foretage disse Henvendelser til den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe. Jeg mener altsaa at have Ret til at tale om denne Sag, bortset fra, at jeg ikke kan forstaa, hvorfor man vil bestride min Ret til som Folketingsmedlem at fremdrage Sagen.

Derpaa kom det ærede Medlem Hr. Pürschel med en lang Række Udgydelser, af den Art, vi kender, mod vort Parti. Det

ærede Medlem siger, at jeg herfra har erklæret ikke at være bundet af Grundloven. Jeg opfordrer det ærede Medlem til at bevise det. En saadan Udtalelse er ikke fremkommet. Det ærede Medlem husker forkert eller fantaserer sig til noget, som ikke er sket, i Bekneb for Argumenter maaske, men i hvert Fald er det urigtigt, hvad det ærede Medlem paastod om mig. Jeg maatte jo være mere end almindelig aandelig smalsporet, hvis jeg erklærede ikke at være bundet af Grundloven, al den Stund jeg ved, at Samfundet har Magtmidler til at holde mig bundet af den, saa længe dette Samfund eksisterer. Saa siger det ærede Medlem, at saasom jeg efter hans Mening har sagt dette, er vort Parti ikke noget lovligt Parti. Det ærede Medlem beklager, at Rigsdagens Præsidium — formodentlig med konservativ Billigelse — har godkendt en Erklæring, jeg har afgivet, og beklager, at vi ikke er kastet ud. Og det ærede Medlem siger, at „vi“ — jeg ved ikke hvem, men det maa være det ærede Medlem og hans Meningsfæller — betragter vort Parti som staaende uden for Loven; derfor er ethvert Møde, vi holder, farligt, og derfor skal det være Slut med os. Det ærede Medlems Opfattelse er imidlertid ikke afgørende, og jeg kunde have Lyst til at spørge det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som to Gange har erklæret, at han fuldt og helt solidariserer sig med det ærede Medlem Hr. Pürschels Udtalelser, om det ogsaa gælder disse Udtalelser om, at vort Parti er ulovligt — det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde ikke: *burde* være efter hans Mening, det ærede Medlem sagde, at Partiet *er* ulovligt. Jeg vil gerne vide, om det ærede Medlem Hr. Christmas Møller deler denne Opfattelse, og jeg vil i alt Fald have Lov at sige, at mod den Opfattelses Rigtighed taler den Kendsgerning, at jeg staaer her paa Talerstolen. Jeg kan ikke tænke mig, jeg havde Lov til det, hvis vort Parti var ulovligt i Henhold til Grundloven samt Straffeloven.

Det ærede Medlem Hr. Pürschels Udtalelser om, at Bondetoget maatte man tillade, for det var forfatningstro og pæne Folk, medens man ikke kan tillade de arbejdsløses Demonstration, for det er ikke forfatningstro Folk, ja, dem skal jeg nøjes med at drage frem, og saa kan ethvert tænkende Menneske se, hvilken Mentalitet der skjuler sig bag en saadan Betragtning.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch beklagede, at der var stillet en Dagsorden af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. For en Gangs Skyld kan jeg erklære mig enig med Ordføreren for Det konservative Par-